

Publicerad 2018-07-09 10:59 av Hon kallar sig poet

Att förtöja en båt

Jag vill knyta mina tankar i dina händer
Lägga till i din kust, din nakna kropp
Klä av styrbord, babord, akter och för
Segel, ruff och kök
Slå en pålstek
eller ett dubbelt halvslag
Runt dina årsringar, har väntat (skeppsvrak)
På blixtrar och dunder
Förlist, strandat, grundstött
Det ska gudarna veta!
Skickat ögonblick med flaskpost, i hopp om ett vittne

Min stilla bön vill känna
när dina naturkrafter river hav
Flyta över farleder, under broar
Kasta ankare
Under bar himmel, varje hårsman från döden
Vaja med flaggan på topp längs gator
Vi skriver vår adress på
Ropa: "skepp o hoj!"

Fönstershoppa dina ögons horisont
Jag vill snudda varje fingeravtryck
Varje livslinje, spå min evighet i din hand
När du kramar min
Och vi går Strandvägen till vår brygga
Vi ristat in våra namn på

Kasta macka på sjön
Tills tidvattnet mellan vår ebb och flod
Smeker varje våg
Och vi når vår egen
öde

Ö

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten